

undangonguland á bróstkrabba-økinum.

– Tað eru so nógv onnur ting, sum eg og leiðslan eisini eru ósamd um, sigur Rógvi Winthereig Rasmussen frá.

Ósemjurnar millum partarnar eru nógv og torskildar, men avleiðingin er ein: At vit í lötuni ikki hava nakran lækna at taka sær av kvinnum við bróstkrabba. Ein av teimum kvinnunum, ið ræðist avleiðingarnar, er Súsán Joensen.

Beint fyri jól fekk hon staðfest bróstkrabba. Í samrøðu við VikuskiftisSosialin greiður hon frá, at hon heldur tað vera ræðuligt og ræðandi, at Landssjúkrahúsið ikki hevur gjørt sítt fyri at gera tað attraktivt fyri Rógva Winthereig Rasmussen at starvast í Føroyum.

Avtala ella ikki avtala?

Men sambært Johnny í Grótinum, sjúkrahússtjóra, hava føroyskar

kvinnur einki at óttast.

– Vit hava funnið eina loysn. Vit hava gjørt eina avtalu við eitt íslenskt privatsjúkrahús, sum tekur sær av økinum, sigur hann og ger greitt, at talan er tað privatsjúkrahús, sum føroyski serlæknin, Rógvi Winthereig Rasmussen, er partaeigari av.

Men sambært læknanum er eingin avtala gjørd.

– Privatsjúkrahúsið í Íslandi hevur eina avtalu við Landssjúkrahúsið um at skurðviðgera føroyskar kvinnur, men mær vitandi er eingin onnur avtala okkara millum, tá tað kemur til diagnostik, sigur hann.

Hann fortelur tó at íslenska privatklinikkinn hevur sent Landssjúkrahúsinum eitt tilboð, har teir bjóða seg at taka sær av øllum bróstøkinum. Tað við siga mammografi, biopsi, diagnostisering, skurðviðgerð og

screening. Men sambært Rógva Winthereig Rasmussen hevur Landssjúkrahúsið enn ikki svarað tilboðnum úr Íslandi.

– Sum eg havi skilt, hevur Landssjúkrahúsið valt at seta ein danskan lækna í starv. Tað haldi eg sjálvandi er syrgiligt, tí tað oyðileggur tað toymið, sum hevur arbeitt við økinum í nógv ár, sigur Rógvi Winthereig Rasmussen.

– Loysnin er at privatisera

Men stríðið millum Landssjúkrahúsið og Rógva Winthereig Rasmussen er eitt dømi upp á ein meir generellan trupulleika: At lækna ikki stóðast í Føroyum, og tað merkja ótalligir sjúklingar sviðan av.

Á komandi síðum hava vit spurt formannin í Læknafelagnum, hvat man ítøkiliga kann gera fyri at gera tað meir attraktivt hjá læknum at starvast í Føroyum.

Vit hava eisini spurt Rógva Winthereig Rasmussen, og hann er ikki í iva:

– Um umstøðurnar vóru øðrvísi, flutti eg longu heim til Føroya í 2010. Um røntgenlæknar høvdu ein sáttmála við Heilsutrygd eins og allir aðrir lækna í Føroyum, so var eingin trupulleiki á røntgenøkinum í Føroyum. Til dømis vórðu eingir sjúklingar tá sendir til Danmarkar at taka røntgenmyndir, sigur hann.

Men er tað rættvíst at krevja, at Heilsutrygd skal gjalda tær privat?

– Ja, hví ikki? Heilsutrygd rindar fyri aðrar serlækna. Millum annað kommunulækna og tannlækna, umframt sálarfrøðingar, fysioterapeutar og annað. Í Føroyum er tað bert røntgenlækna, sum Heilsutrygt ikki kann rinda fyri. Í lötuni eru

4-5 privatir aktørar partur av virkseminum á røntgendeildini í Føroyum. Hví kunnu privatir aktørar ikki sleppa uppi? svarar hann

Hví er eingin lækni?

Spurningurin, sum vit settu fyrst í greinini, er enn ógreiður. Hví hava vit ongan lækna at taka sær av bróstkrabbatilburðum?

Spyrt tú Landssjúkrahúsið, er svarið, at læknin, sum søkti starvið at standa fyri bróstkrabba-screeningini, setti krøv, sum Landssjúkrahúsið ikki kundi eftirlíka.

Spyrt tú Rógva Winthereig Rasmussen, er orsökkin, at Landssjúkrahúsið ikki vildi hava hann.

Hvussu er og ikki, so er avleiðingin enn greið: Føroyskar kvinnur hava ongan bróstkrabbalækna.